

20.11.43.

N° 11

Lehti ilmestyy: ennen täysikuuta,
Tilausmaksut: entiset, lukuunottamatta liike-
vaihtoveroa, joka poistettu.
Toimitus: muuttanut jälleen.
Kirjapaino: monotypemonistinpikapainostin
Possenassussa.

Haukkumiset tästä numerosta ottaa kiitollisena vastaan 9.ptrin
edustaja

RUOTSALO

KUKA VOITTA A?

Voittaja jää eloon, -
hävinnyt menettää oikeutensa olemassa-
oloon.

Taistelu olemassaolosta on ilmiö, joka on havaittavissa aina ja kaikkialla maailmassa. Kaikki elollinen käy koke ajan tuota taistelua sekä yksilöinä että yhteisöinä. Sitä käyvät kasvit omassa maailmassaan samoinkuin eläimetkin omassaan. Sääntönä on vain: Vahvempi saa elää, heikomman on luovutettava elintila vahvemmalle, väistytävä, hävittävä. Korkein elollinen olento, ihminen, käy myöskin läpi koko elämänsä tuota samaa taistelua ja on saman säälimättömän lain alainen.

Nyt elämme aikaa, jolloin taistelu olemassaolosta ihmiskunnassa on huipussaan. Ei voida puhua enää yksinomaan eri yksilöitten ja eri kansojen välisestä taistelusta, vaan olemassaolostaan taistelevat keskenään useammat yhteisen liittynneet kansat, maailman suurimmat valtiot, jopa voi sanoa maanosatkin. - Kuka voittaa tämän taistelun ja mistä voitto riippuu?

Jos tuohon kysymykseen ryhtyy hakemaan vastausta, on huomattava ensinnäkin, että kaikki yhteisötkin muodostuvat yksilöistä. On kysymys mistä yhteisöstä tahansa ihmiskunnassa aina perheestä valtioliittoihin saakka, pienimpinä alkutekijöinä ovat yksilöt, t. s. yksityiset henkilöt. Toiseksi on muistettava, että nykyisissä sodissa ei taistella enää mies miestä vastaan taistelutantereella, niinkuin esi-isämme joskus taistelivat, vaan vastakkain ovat suuret sotajoukot monine teknillisine taisteluvälineineen, eivätkä vain sotajoukot rintamalla, vaan myös monet rintaman takaiset taistelumuodostelmat, siviilihenkilötkin, kotiseudun asukkaat ja loppujen lopuksi kokonaiset kansat, joita kaikkia johtavat kykyjensä mukaan eri johtaja-aseman saavuttaneet, muita pätevämmät ja voimakkaammat yksilöt, johtajat. Sotaa ei käydä nykyään

myöskään enää vain aineellisin taisteluvälinein, jotka kohdistetaan vain vastustajan rintamajoukkoihin, vaan käytetään muitakin keinoja vihollisen ja sen koko kansan rujertamiseksi. Tällaisiahan ovat rintaman takaisten seutujen, kotiseudun pommitukset, saarrot miinoituksineen ja kauppa-alusten upotuksineen, kaikenlaisten aineellisten vahinkojen tuottaminen vihollismaassa toimivien asiamiesten välityksellä sekä propaganda sen mitä moninaisimmissa ilmenemismuodoissa. Eikä riitä sekään, että sotaa käyvät maat itse osallistuvat tällaiseen toimintaan, vaan sotaa käymättömätkin pyrkivät vaikuttamaan politiikallaan ja propagandallaan siihen sotaa käyvään maahan, joka on heidän voimakkaiden ja edullisten ystäviensä vihollinen.

Näin ollen tulee nykyään jokainen sotaa käyvän kansan, valtion ja valtioliiton yksityinenkin jäsen, henkilö, osalliseksi sodan rasituksista tavalla tai toisella. Rintamalla oleva kärsii rintamapalveluksen rasitukset ja pahimmassa tapauksessa uhraa henkensä. Kotiseudun asukas voi hänkin joutua hengenvaaralle alttiiksi, mutta sitäpaitsi rasittavat häntä omat, rauhanaikaisia raskaamat velvollisuudet, hänen mieltään askarruttavat monet, usein vihollisen liikkeelle laskemat huhut ja häntä hermostuttavat kuulemansa tai lukemansa uutiset, jotka voivat horjuttaa hänen kylmää arvostelu- ja harkintakykyään ja terveen toivehikasta sekä itseluottamuksellista asennoitumistaan oman maansa ja muun maailman tapahumiin. - Nykyisiä sotia ei siis voiteta yksinomaan rintamajoukkojen voitokkailla taisteluilla, olivat ne sitten hyökkäyksiä tai vihollisen tuhoamista ja karkoittamista horjumattomasti hallussa pidettyjen puolustusasemien edestä, vaan voitto edellyttää myös kotiseudun, siviiliväestön horjumattomuutta, kestävyyttä ja itseluottamusta. Voittajana tai voittajina selviävät siis ne kansat, joitten kaikki yksilöt niin rintamalla olevat kuin kotiseudun asukkaat, niin alimmat ja nuorimmat johdettavat kuin heidän johtajansakin osoittautuvat taitavimmiksi, voimakkaimmiksi, kestävimmiiksi ja yksimielisimmiksi.

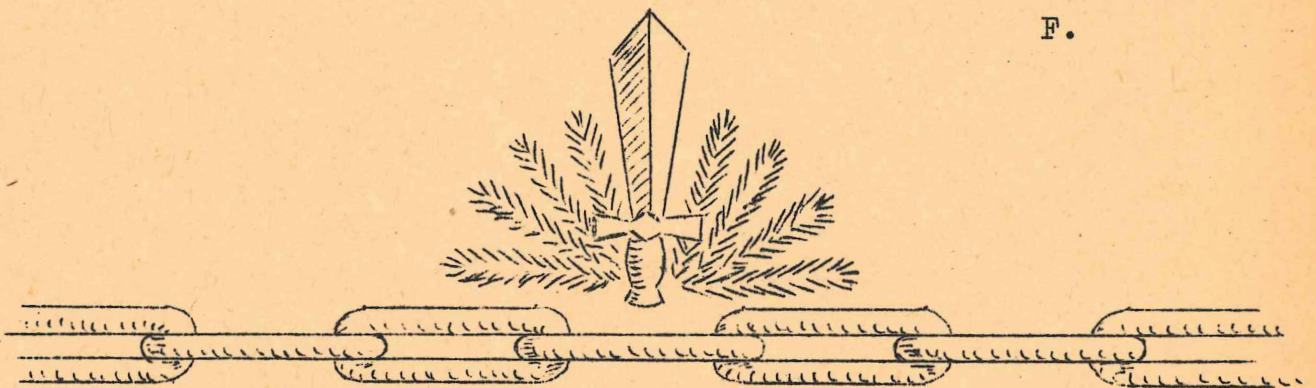
Nykyinen sota on taistelua olemassaolosta sen mitä suurimmassa mittakaavassa ja tuon taistelun voittajina selviävät siis yleisen luonnon lain mukaan kaikissa suhteissa voimakkaimmat kansat.

Eräänä suurimpana voimatekijänä on yksimielisyys. - Kun jokainen meistä on taistelevan kansan jäsen, riippuu siis voittomme jokaisesta meistä, sillä mitä enemmän kansassamme on ruumiillisesti ja henkisesti terveitä, vahvoja ja kestäviä yksilöitä, joita lisäksi yhdistää vielä toisiinsa yksimielisyys, sitä voimakkaampi on myös koko kansamme sekä varmempi lopullinen voitto nykyisessä näennäisesti usein rauhallisessa, mutta todellisuudessa ankarassa, rasittavassa ja voimia kysyvässä taistelussa.

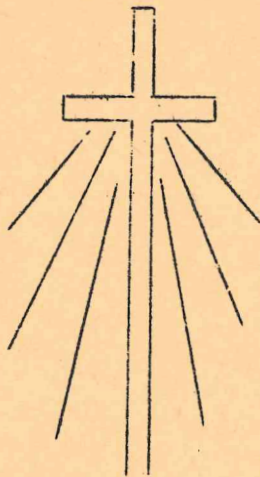
Rintamamiehen jos kenen on syytä valvoa ja kehittää itsessään noita voimakkaan yksilön ominaisuuksia, sillä paitsi oman tehtäviensä täyttämistä ja rasitustensa voittamista on hänen kunniavelvollisuutenaan tukea myös tarvittaessa kotiseutua, silloin kun on kirjallisesti tai henkilökohtaisesti kosketuksissa kotiseudun asukkaiden kanssa. Hänen on annettava arvoa kotirintaman sodankäynnin hyväksi suorittamalle työlle, ymmärrettävä kotirintamankin vaikeudet, katkaistava turhat huhuilut, nähtävä itse asiat ja esitettävä ne muillekin terveessä, oikeassa valossa ja oltava kaikin mahdollisin tavoin kotirintaman tukena ja apuna eikä rasituksena ja vaivojen valittajana. Ovathan rintamamiehet kansamme parhainta miesainesta, joka rauhankin aikana määrää ja on muitten tukena kodeissaan ja yhteiskunnassamme.

Olemalla siis itsekukin kohdaltamme vahvat, takaamme oman, perheemme ja koko kansamme olemassaolon ehkä suurtenkin, mutta meitä heikompien rinnalla.

F.

" Ketju on niin vahva kuin sen heikoin rengas."

R i s t i n v i h o l l i n e n .

"Monet, - - - vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina
Fil. 3:18

Eivät vain ne, jotka julkisesti sekä teoin että sanoin taistelevat Jumalaa ja hänen Voideltuansa vastaan, ole Kristuksen ristin vihollisia. Sillä, jos näin olisi, olisi tuo joukko peräti pieni huomioon ottaen koko ihmiskunnan. Mutta Raamattu todistaa meille päinvastaista puhuessaan siitä, kuinka vain harvat ovat elämän tien löytäneet ja vaeltavat Kristusta seuraten. Todistaahan tätä yllä oleva filippiläiskirjeen kohtakin käyttäen sanaa "monet".

Tuskinpa sinä sentään kuulut niihin, jotka, sanoisinko, yhdeksi elämänsä päämääräksi ovat asettaneet taistelun Kristuksen kirkkoa vastaan. Mutta, vaikka et kuuluisikaan niihin, niin siitäkin huolimatta saattaa olla niin, että sinä sittenkin olet ristin vihollinen. Eikö sinun välinpitämättömyytesi sanaa kohtaan todista tätä? Eikö se, että niin peräti vähän tunnet Raamattuasi, jota tuskin olet lukenut sen jälkeen, kun päätit kansa- ja rippikoulusi, ja ettei sinulla ole edes haluakaan sen lukemiseen, ole merkinä sinun suruttomuudestasi? Ja mitä kieltä puhuvat sinun jumalattomat elämäntapasi ja kielenkäyttösi sadatteluineen, rivouksineen ja kaksimielisine vitseineen monista muista kielensynneistä puhumattakaan. Sen sijaan, että huutaisit avukseksi Herraa ja etsisit hänen kasvojensa, sinä palvelet perkelettä etsien tyydytystä ja rauhaa rauhattomaan elämääsi väkijuomista, kortinpelusta, irstaudesta ja muista synnillisistä nautinnoista. Et näe sokeudessa kuin sielun vihollinen pitää sinua talutusnuorassaan ja kuinka sinua täytyy totella sen pienintäkin viittausta. Olet sanalla sanoen sen orja. Elät jo helvetin esikartanoisissa, vaikka oletkin vielä armon ajassa etkä näe kuinka sielun vihollinen, saatana viettää riemujuhlaa iloiten siitä, että sinä olet hänen nöyrä ja kuuliainen palvelijansa.

Ja nyt tulee Sana, joka sanoo: sinä olet Kristuksen ristin vihollinen, "sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; sentähden, että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan". Mutta, "jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset". "Vatsa on heidän jumalansa, heidän kunniaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä". Ja edelleen, "joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan".

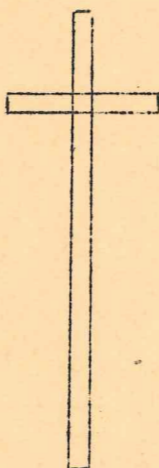
Voimme vielä mainita erään ristin vihollisten ryhmän, jonka muodostavat n.s. tapakristityt. Tällaisia olivat Kristuksen aikana ennen muita fariseusten lahkoon kuuluvat juutalaiset. Herra itse sanoi heistä, että he ovat valkeiksi likittujen hautojen kaltaisia, jotka ulkoa kyllä näyttävät kauraläitä, mutta

ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa. Ihmisten silmissä sellaiset näyttävät huruskailta, mutta sisältä he ovat täynnä ulkokullaisuutta ja laittomuutta, koska heiltä puuttuu oikea suhde Jumalaan, sillä sydämessä asuu itsevanhurskauden perkele. Puuttuu oman viheltyisyyden ja syntisyyden tunto, puuttuu "Kristuksen sisällinen tunteminen", mutta sen mukana myös kaikki. Povessa asuu ylpeä ja särkymätön sydän siitä huolimatta, että Jumalan sana ei ole suinkaan tuntematon. Mutta vika on siinä, että Sanaa ei ole pantu elämässä käytäntöön. Tällainen kristitty, mikäli sellaisesta voi taota sanaa käyttäen, sillä kristityn nimeä hän ei ansaitse, on Herralle kauhistus. Juuri tällaiset olivat ja ovat vieläkin Kristuksen pahimpia vihemiehiä, sillä he eivät tarvitse häntä. Fariseusten, lainoppineiden ja kansan vanhinten toimestahan hänet ristiinnaulittiinkin.

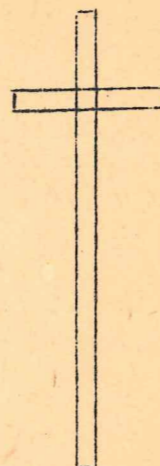
Kauhea on oleva kerran Kristuksen ristin vihollisten kohtalo, sillä "heidän loppunsa on kadotus". Luonnostamme me olemme kaikki ristin vihollisia. Mutta tämä vihollisuus voi muuttua päinvastaiseksi, niin että meistä, jotka ennen vihasimme ristiä, tulee niitä, jotka sitä rakastavat. Tämä on ihme, jonka voi saada aikaan vain Kristus, hän, joka purki väliseinänä olleen vihollisuuden Jumalan ja ihmisten väliltä ristinkuolemansa kautta. Kristuksen anteeksiantamus kuuluu vielä sinullekin, jos sinä uskot häneen ja teet totisen parannuksen luopuen synneistäsi. Hylkäätkö armon, jota Herra näin vielä sinulle tarjoaa? Ajattele, että tämä voi olla viimeinen kerta, kun armo on tarjona sinun elämässäsi. Siksi tee ratkaisu.

Pastori.

+++++

Miks' nukut sä vaan?
Jo herätä syntinen pyydä
Pian taistelemaan!
Sun täytyypi kuolohon käydä.
Tee lasku jo nyt
Ja kuuntele puhetta tuntos,
Niin hämmästyit
Ja havaitset heikoksi kuntos!

Sä viivyt vaan
Ja pakenet nuhdetta Herran,
Vaikk' armollaan
Hän kutsuisi viimeisen kerran.
Siis seisahdu,
Et muuten sä armoa voita,
Ja kauhistu
Maailmaa ja sen jumaloita!

+++++

Jumalanpalvelus sunnuntaina 21. 11. Sotilaskodissa.

YHTEISIÄ TILAISUUKSIA.

Tk. 2. p:nä pidettiin Sotilaskodissa tilaisuus, jossa pastori Erkamo toi tervehdyksen Pohjois-Karjalan Asevelipiiristä. Eräitä tällä hetkellä ja aina ajankohtaisia kysymyksiä oli esillä.

5.11. esiintyi Sotilaskodissa viihdytyskiertue. Reporterimme ollessa estyneenä saapumasta tilaisuuteen voimme vain todeta, että yleisö oli palattuun tyytyväinen näkemäänsä ja kuulemaansa. Osardaksesta ja eräistä humoristisista pakinoista riitti keskustelun aihetta vielä korsuissakin.

Marraskuun 6. päivän iltana vietettiin Sotilaskodissa Hakkapeliittain juhlaa. Tuvantäyteiselle yleisölle tarjottiin kuultavaksi suorasanaisia ja runoa päivän muiston merkeissä sekä kuoromme lauluja - ja juotavaksi kermakorvikkeet. Komentajan v.s. lausui varovaisin, mutta riittävästi selvin sanoin ennustuksen, että eräät läsnäolijat (joiden nimet toisessa paikassa lehteä) ennen pitkää astuvat sotilasurallaan askeleen ylöspäin. - Alussa, väliajalla ja lopussa esitti taitava hanuristi kappaleitaan.

Tk. 17. p. saapui Liperistä rintamavieraikulle luoksemme retkikunta, jonka jäsenet ovat:

lotta Saimi Eronen, Liperi,
lotta Helli Kontkanen, Viinijärvi,
isäntä Sahlman K., Liperi,
maanviljelijä Aikonen A., Liperi ja
maanviljelijä Koskenkorva S., Viinijärvi.

TALVEN TULLESSA.

Kesä on niinkuin loma, syksy niinkuin tulomatka, mutta talvi on kuin pitkä, arkinen väliaika. Kun kesä nyt on menetetty, toivomme vain, että pian pääsisimme tämän epäselvän harmauden ohi kunnan talveen. Enteitä odotuksemme pikaisesta täyttymisestä on jo ruvennutkin näkymään. Voikka jättäisimme "meteorologisen valmistelun" sivuun, jää sittenkin näkeväälle monia merkkejä talven lähestymisestä.

Sakkiturnaustaulukkoon on jälleen pitkästä ajasta ilmestynyt uusia merkintöjä, tosin vain muutamia, mistä voisi tehdä

KOELSEJUTTUVERBAAMME:

Käyntinme täällä on meille aina "tapaus". Mikäli ette aikaisemmin ole tällaista matkaa suorittaneet, lienee se sitä teillekin. Voimme kuvitella mielessämme, kuinka olette tuon - meille monilta lomamatkoilta niin hakean-muistorikkaan - taipa- leen katkaisseet lähestyessänne rintamaa. Kun nyt kiertelette kes- kuuressamme, tuotte todella tuulahduksen kotoa, ei vain sangen nä- kyvien ja jopa kaikin puolin tuntuvien tuliaisten muodossa, vaan tavalla, jota ei voi punnuksilla punnita eikä kielellä maistaa. Tuulahdus on kerta kaikkiaan sopiva sana kuvaamaan sitä, mikä tei- dän avatessanne korsuamme oven lehahtaa mukanaan sisään. Kaikki, mikä liittyy kotiseutuun, on tullut meidän silmissämme täällä uu- teen valoon vuosien kuluessa. - Välittömät, asialliset tiedot ko- toisista töistä ja vaikeuksista voivat merkitä paljon monille meis- tä. Joukkomme on kyllä melkoisesti muuttanut kokoonpanoan; ei- liperiläisiä alkaa olla yhä enemmän.

Vaikka vierailuajamme on lyhyt ja käytäviä paikkoja monta, toivomme teidän saavan oikean kuvan elämästämme, elävän kä- sityksen mästä uhkaavan vaaran jatkuvasta olemassaolosta ja myös siitä muurista, jonka takana rauhallinen työ tämän sodan aikana on mahdollista.

Tietäen sen työn kiireen, joka kotiseudulla vallitsee, kiitämme teitä sitäkin enemmän käynnistänne ja tuomisistanne. Toi- vomme, että matkanne yhä lujittaisi yhteistä rintamaamme.

KUNNIAMERKIT, YLENNYKSET ja NIMITYKSET.

Ylipäällikkö on pvm:llä 15.10.43 myöntänyt VR 3:n luut- nantti Per-Erik N y s t r ö m i l l e 9. ptri.

Ylipäällikön päiväkäskyllä 19.10.43 on ylennetty luut- nantiksi vänrikki Martti P a u l l i o i n e n Psto E.

Rykmentin komentajan päiväkäskyllä 9.11.43 on ylennetty ylikersantiksi: kers. L e i s t i, Arvo 7. ptri

kersanteiksi:

alik. Koskenkorva, V. 9. ptri

alik. Pajarinen, T. Kol.

-" Sorsa, K. 9. ptri

alikersanteiksi:

korpr. Tegeberg, T. Psto E.

korpr. Nykänen, O. 8. ptri

-" Hirvonen, A. -"

-" Löfberg, W. 9. ptri

-" Mäittälä, P. 7. ptri

ja nimitetty korpraaleiksi:

tkm. Linna, V. Psto E.

tkm. Kinnunen, V. 8. ptri

-" Tuominen, A. 7. ptri

-" Nyholm, S. 9. ptri

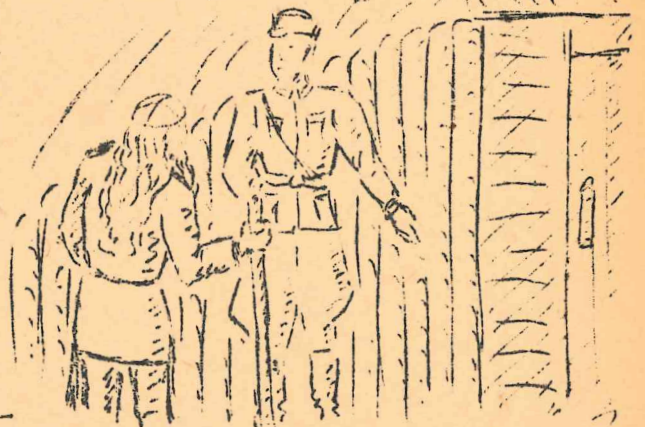
-" Leskinen, S. 8. ptri

-" Asikainen, V. 9. ptri.

K A K S I N P U H E L U .

=====

Näin unessa Väinämöisen. Emmekä me olleet muinaisen Kalevalan kankahilla, vaan nykyisen Suomen perukalla, minulle ylen tutussa itä-syväri-läisessä maisemassa. Unen alkupuoli on unohuttunut, (yöllä muistin senkin, esin, miten olin tavannut Väinämöisen) muistan vain osia keskustelustamme:

Väinämöinen: No nyt sentään olette täällä. Mutta johan kestikin, ennenkuin Venäjän mies ajettiin pois. Sitä onnellisempia te nyt elävät tietysti olette, varsinkin, kun sanoit viime aikoina mennyn muutenkin eteenpäin. - Etkös vaisi näyttää vähän jokapäiväistä elämääne, että saisin omin silmin todeta edistymisenne?

Minä: Kyllä, arvoisa vaari, hyvin sopii. Tuossa on korsu, pistäydytään siinä. Miehetkin ovat kotosalla, on ruokatunti tähän aikaan.

Väinämöinen: Eivät nuo ainakaan ole erikoisen tyytyväisen näköisiä. Tuolle pojalle lienee ilmeestä päättäen sattunut joku paha onnettomuus.

Minä: Ei tietääkseni. Jaa, aivan, hänet on määrätty komennukselle, siis töihin, iltapäiväksi.

Väinämöinen: Omituista!

Minä: Niin mutta ymmärrättehän toki, on täälläkin jotain töitä ja ---

Väinämöinen: No mitäs tuo tekee?

Minä: Tuoko, hän nukkuu.

Väinämöinen: Ei se, vaan tuo, joka istuu.

Minä: Ai hän, lukee sanomalehteä. Niin, teille on paljon uutta nyky-ajalla. Lyhyesti sanoakseni, sillä ettehän tiedä mikä sanomalehti on, hän tuosta paperista saa nähdä, mitä maailmalla on tapahtunut viime aikoina.

Väinämöinen: Jahah, siitähän saankin nopeasti tietää mitä haluan. Muuten ei täältä korsusta näytä paljon kostuvankaan. - No selitäpä sitten.

Minä: Kyllä kyllä. Jaa.... tässä sanotaan: jälleen hujuja erikoisrauhasta Suomen ja Neuvostoliiton - se on ryssän uusi nimi - välillä. Lontoo....

Väinämöinen: Seis! Siinäpä jo ollaankin! Rauha siis vihdoin, kaikki kunnossa! Ryssä on viimein uskonut...

Minä: Ei ei vanha Väinämöinen, ei se ole sitä. Tämä on niin mutkikasta nykyisin. Pitää selittää taas vähän. Nimittäin tällä kertaa ---

Väinämöinen: Vai moista juonimista? Vai me tässä lopetettaisiin kesken, antauduttais? Ja juuri nyt? Ovatko ne hulluja. - Mutta entäs.... jaa, jos ei tilanne olekaan niin hyvä kuin olet sanonut. Tietysti on tänne pääsemisen maksanut paljon miehiä. Ehkä teillä ei ole miehiä enää?

Minä: Kyllä meitä vielä on, enemmän kokeneita, opetettuja miehiä kuin koskaan.

Väinämöinen: Vai niin. Jaa - mutta aseet, ne näkyvät olevan kovin tärkeitä nyt. Kerroit niiden puutteesta edellisellä kerralla kun ryssä tuli päälle. Tuskin olette nytkään raskineet niitä hankkia. Rauha pitää tehdä, ei auta, kun ei nykyisin nyrkkeillä tapella. Mitä?

Minä: Ei siinä ole vikaa nyt, kyllä sen puolesta.

Väinämöinen: No mikäs? Mutta tosiaan? Kun miehet ovat täällä, ei kukaan pysty tekemään heidän monia töitään, kaskea kaatamaan, eivät akat siementä kylvämään, ei muuta kuin anna ryssän tulla. Ei leivättä ikuisesti tapeltu ennenkään.

Minä: Niin, se on kyllä merkittävää, mutta tullaan vaan leivän ja muunkin puolesta toimeen. Viime aikoina ylipäänsä paremmin kuin sodan alussa? Ihme kyllä!

Väinämöinen: No sittenhän ei ole onneksi mitään syytä pelkooni. Ha haa, hassuiksi ovat Lontoon miehet tulleet, kun luulevat, että meitä noin viedään. Kukaan ei tietysti usko. Nauravat vain.

Minä: Niinhän tietysti, he heh. - Mutta, niin, on sentään aina jokunen, ei nyt aivan tosissaan kai, mutta kumminkin, joka on vähään samaa mieltä, ei omaa teidän kokemustanne ja elämänsä viisauttanne...

Väinämöinen: Kissa kiitellen elävi! Älä poika koetakaan. Jos ei parempia syitä ole, kovin ovat silloin hyvin asiat, mutta kovin huonosti niiden muutamien kohdalta.

Minä: No, kaikista tärkein pykälä taitaa olla se, että meidän asiamme paljon riippuu isompien valtakuntien kohtaloista. Tässä on taas hyvin mutkikas tilanne, vaikea selittää. Oikeastaan minä en tästä paljoa tiedäkään. Ne on eri miehet näistä tietämässä.

Väinämöinen: Jos kerran eri miehet on, miksi sinä, kun et näytä mitään tietävän, kuitenkin koetat näillä pelotella minua. Vähäistäpä on se edistykseenne ollut, eivät näy auttavan "sanomalehdet" eikä muut, kun itse miesten mieltä kysytään. Harmittaa katsellakin moisia, mitäs tässä vielä seisonkin? Missä on ovi?

Muistan, kuinka ukon parta oikein täräisi tässä. Enempää en muistakaan koko unesta. - Aamulla vaan sanoin pojille: "Aika kiiivasluontoinen mies Väinämöinen on varmasti ollut. Ja vähän yksinkertainen myös. Kun tietäisitte, miten hulluja se viime yönä minulle puhui."

Joukahaisen jälkeläinen.

PIKKU JUTTU JÄNISJAHDISTA.

=====

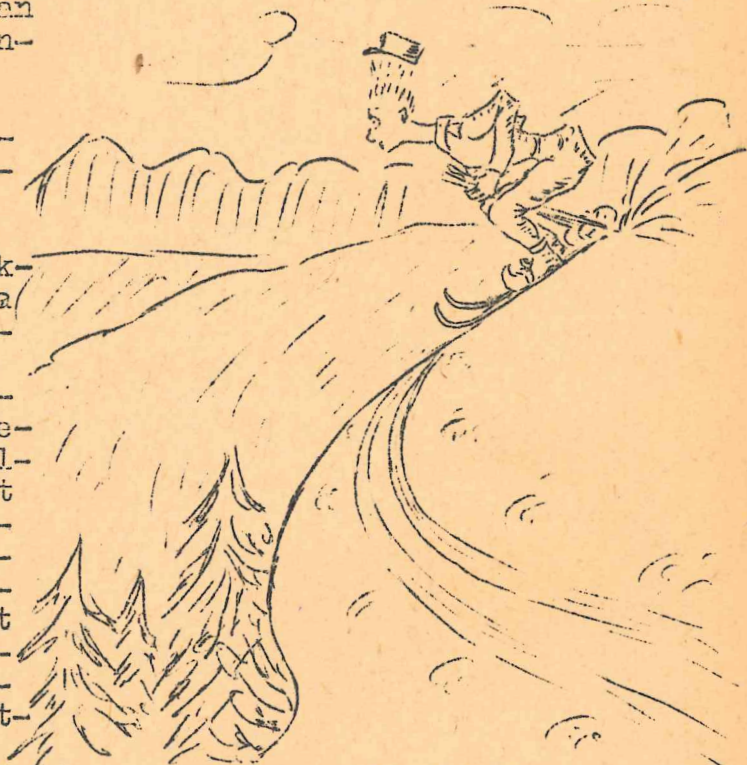
Talvi on ovella. Siitä ei ole epäilystäkään. Olemmehan jo nähneet maan valkoisena silloin tällöin, ja pian ehkä havaitsemme, että lumi aivan yksinkertaisesti on unohtanut sulaa, ja että lämpömittari itsepäisesti pysyttelee nollla-pisteen alapuolella. Kaikesta päättäen tulemme vielä kerran näkemään Pakananaamne kumpareet, pellot ja puro-uomat lumen hohtavan valkoiseen vaipaan kiedottuina. Ja otaksuttavasti tulee näillä kedoilla ja kukkuloilla kuten viimeinkin riisteilemään lukemattomia kilpalatuja, joilla moni "pakana" hikoolee ja noituu niitä suurhiihtäjiä, jotka ovat vetäneet ladun aivan hurjiin kurveihin ja jyrkänteisiin.

Mutta suksenjäljet eivät ole ainoat, joita tulemme lumessa näkemään. Eihän toki, siinä huomaamme kyllä jälkiä kaikista elävistä, jotka ylipäänsä liikkuvat talvisilla, kolkoilla rinteillämme. Ja tämä seikka on suova eräälle määrätulle seutukuntamme ryhmälle erinomaisen edun. Ajatellaan nyt lähinnä niitä kelpo metsämiehiä, jotka eivät ole kyllin onnellisia omistaakseen koiran. Näille lähestyy nyt se kultainen aika, jolloin jäniksen jäljet ovat nähtävissä ja tavallisella, inhimillisellä jälkienvainuamiskyvyllä seurattavissa.

Juuri nämä "tulevaiset jäljet", ja eräs jahtimuisto viime talvelta ovat houkutelleet meidät tarttumaan kynään. Toivomme nimittäin, että ne kokemukset, joita jänisjahdin alalla jo on tehty, voivat koitua hyödyksi muille asiasta kiinnostuneille metsästäjille.

Että metsästysharrastus pstossa on suuri, siihen tarvitsee meidän tuskin viitata. Mutta että yhdeksiköstäkin löytyy ahkeria metsämiehiä, ei ehkä ole kaikkien tiedossa. Niin on kuitenkin asia.-Ja eräänä kolkkona talviaamuna löydämme itseämme erästä yhdeksänneen korsusta.

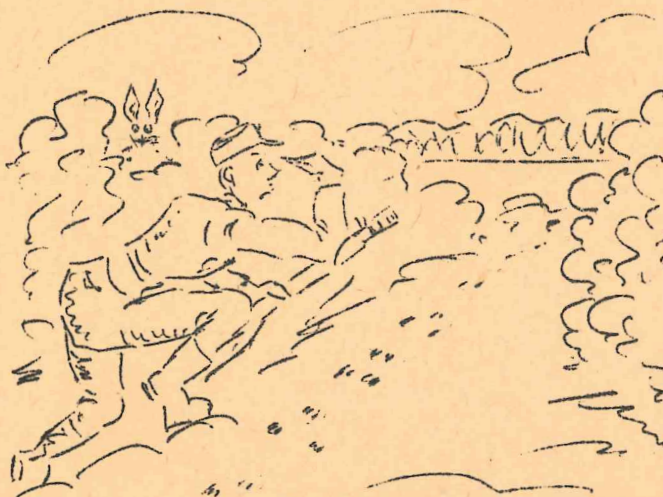
Kalpea päivän kajistus tunkeutuu sisään korsun ikkunasta. Kaikki nukkuvat, paitsi kaksi hahmoa, jotka hämärässä tissuttelevat

ympäriinsä kuiskaamalla keskustelen. Hetkisen kompehdittuaan raottavat he ovea ja liivahtavat karmeaan aamukylmään. Me emme voi erehtyä sankariemme aikomuksista. Että toisella on mukanaan konepistooli ja toisella puoliautomaatti, antaa meidän aavistaa, että nyt ollaan lähdössä metsälle. Aivan oikein, miekkosemme suuntaavatkin askeleensa suoraan kohti metsää ja katoavat pian patterin näköpiiristä.

Muutamaa tuntia myöhemmin tapaamme metsästäjät erästä pellonreunasta. He keskustelivat vilkkaasti, ja lumessa heidän jalkojensa juuressa nähdään selviä ja tuoreita jäniksen jälkiä. Jänisjahti alkaa. Kappaleen matkaa seuraavat molemmat jälkeä, mutta tultuaan sopivalle passipaikalle jää toinen siihen, pensaikkoon hyvin kätkeytyneenä, kun taas toinen jatkaa ja ottaa siten hoitaakseen puuttavan ajokoiran vaativan tehtävän.

Jos meillä olisi kuvaileva ja luistava kynä, voisimme "jäniskoiran" vaivoista ja metsästäjän odotuksesta pensaikossa saada kokonaisen kertomuksen, mutta tietoisena rajoituksistamme tyydyimme vain mainitsemaan ensimmäisen päivän tuloksen. (Metsästys kestää nimittäin kaksi päivää, kohta näemme.)

Hiukan aikaa sen jälkeen kun "koira" oli jättänyt "isäntänsä" passipaikalle, oli se kassaanut vainun jäniksestä. Ehdottomasti varmoja emme asiasta kuitenkaan ole, sillä mitään haukkua ei kuulu; mutta aivan yhtä äkkiä lennähtää jänis kuin nuoli yli aukean ja ohi vahtia pitävän metsästäjän. Oliko tämä oikein odottanut sellaista tu-

lost, epäilemme hieman, sillä ampumisesta ei tule mitään, ja vilauksessa on jänis kadonnut jälleen. Hyvän aikaa myöhemmin tulee sitten ystävämme "ajokoira" vahtipaikalle, ja kun se tällä haavaan melkoisen loppuun ajettu, päättävät metsästäjät allapäin palata korsulle.

Moinen epäonnistuminen voisi varmaan riistää halut u-scimmilta, mutta metsästäjämme ovat suomalaisia ja sellaisina on heillä myös sisua.

Niinpä tapaammekin heidät samalta passipaikalta seuraavana aamuna. Työnjako tapahtuu samalla tavalla kuin edellisenä päivänä, ja lujasti päättäneenä tällä kertaa onnistua paremmin piiloutuu metsäniehemme taas pensaikkoon ja valmistautuu odottamaan.

Kauan vallitsee syvä rauha seudun yllä. Aurinko kimaltelee lumessa, ja kaikki on niin hiljaista kuin voi olla vain talviaamuna. Ja sitten aivan äkkiä tulee taasen jänis poukkoen yli aukeaman, ja tiiviisti sen jäljessä seuraa kaksijalkainen ajokoiramme. Vilauksessa vaihtuu rauha raivokkaaksi taisteluksi. Puoliautomaatinteräviä paukkuja säestävät konepistoolin raivoiset sarjat. Luodit vinkuvat ja piiskaavat ilmaan lunta pieninä pilvinä osuessaan kinoksiin, ja rumputulen läpi loikkii jänis epätoivoisen

pitkin hypyin.

Sitten hiljenee kaikki jälleen. Vain kevyt sauhu, joka pian häipyä heikkos-
sa tuulessa, antaa ymmärtää, että jotakin tavallisuudesta poikkeava on tapahtunut. Metsästäjä astuu esiin tilheikköistä ja "koira", joka metsästyskannossaan on ottanut osaa ampumiseen, kohtaa hänet keskellä aukeamaa. Molemmat vaikenevat juhlallisesti, ja heidän katseensa

kääntyvät vastustamattomasti siihen paikkaan metsänreunassa, missä jänis viimeksi oli näkyvässä. Epäröiden ohjaavat he askeleensa sinne päin, ja kas, erään känkkyräisen koivun juurella lepää jänis valkoisena ja kauniina ja - kuollessaan!.

Riemastuen heittäytyvät ystävämmme jäniksen kimppuun, nostavat sen ylös ja tarkastelevat sitä, - mukkea otus. Toinen heilauttaa jäniksen hartioilleen, ja niin lähtevät he murhenäytelmän tapahtumapaikalta.

Aukeama on nyt tyhjä. Hangessa näkyvät vain jäniksen ja kahden ihmisen jäljet, ja koivun alla jäniksen ruumiin painama, - mutta lunessa ei näy ainotakaan veritäplää.

Vasta korsussa metsämiehemme huomasivat, että jäniksellä ei ollut ainuttakaan luodinreikää ruumiissa. - Ruumiinavauksessa oli läsnä m.m. ptrin lääketieteellinen neuvonantaja, mutta kukaan ei voinut ratkaista kuolemansyytä. Otaksittain että jänis oli kuollut sydänhalvaukseen. Tämän olettamukseen mekin hyväksyimme; sillä kuinka voisikaan jänis parka, joka muutenkin on tunnettu arkuudestaan, kestää sellaista melua ja kahden julman ihmisen hyökkäystä. Ja kuolla pois koko jahdistista on kyllä mukava tapa.

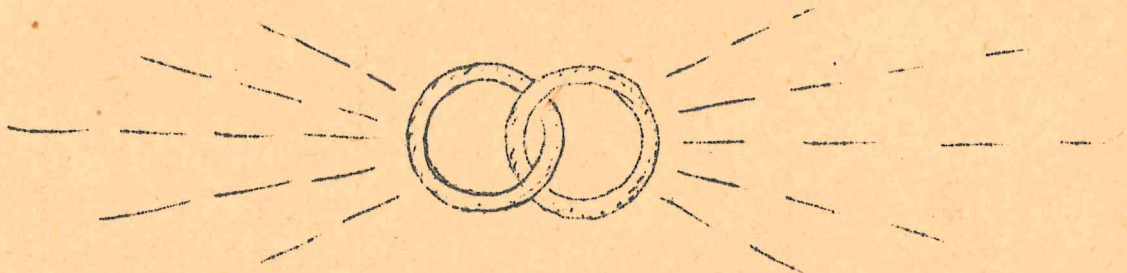
Tästä pikko kortomuksesta eikö opimme, ettei aina ole tärkeintä ampua tarkasti. Pääasia on ehtiä ampua niin monta laukausta kuin mahdollista jäniksen näkyessä, ja mieluummin vielä muutamia sittenkun se on kadonnut.

Siis hyvää metsästysonnen vain tulevana talvena.

L.

Toimitus huomauttaa edellisen johdosta, että moinen törkeä kurittomuus metsästystavoissa on Itä-Karjalan sotilashallinnon sääntökokoelman osan № 30/14.9.1943 vastaisena nykyoloissa ankarasti tuomittava.

Pakanan Perheutisia.

Julkisuuteen ovat (lomalaisitse) päässeet seuraavat kihlaukset:

Tkm. Kauko M i e t t i n e n, 7. ptri ja neiti Aira K o n t k a n e n, Viinijärvi.

Korpr. Jalmari M u u k k o n e n, 9. ptri ja neiti Kasvi G r ö n d a h l, Mikkeli.

Toimitus onnittelee ja toivoo pikaista purjehdusta "avioliiton rauhaansa satamaan".

Merkkipäiviä.

Tk. 17. p:nä täytti el.lääk.kapt. Karl Erik Waldemar L i l j e b e r g 35 vuotta. Toimitus onnittelee ja toivoo että Pakanamaan eläinkunta saa vielä kauan nauttia el.lääk.kapt. Liljebergin hellästä huolenpidosta.

35 vuotta täyttää 2. 12. 43 porsaiden kuljettaja tkm. Pihlaja Väinö 9. ptrista.

25 vuotta täytti tkm. Sven Enberg pastorin korsussa 26.10. Paheksomme - myöhästymistämme.

Yhtä monta vuotta kuin edellin^{x)} (lyhyden ja paperinpuutteen vuoksi kirjoitamme näin eikä 25 v.) täyttää tkm. Toimi Savolainen 21. 11. 43 yhdeksikön valjakosta.

3. 11. 43 tkm. Väinö Knuutilan syntymästä 20 vuotta. Tarkemman elämäkerrallisen selostuksen esitämme myöhemmin. (Esim. 30 v:n kuluttua.)

Onnea ja menestystä.

x) pitää olla: k.ed.

Pikkupaloja.

KANIPALSTA.

Kapt. Forsblomin ja luutn. Kahran välillä käytyjen sitkeiden neuvottelujen tuloksena on nyttemmin päätetty kauppa, jolla kaksi jälkimäisen omistus- ja nautinto-oikeuteen kuulunutta kaniinia on siirtynyt edelliselle. Mainittakoon, että molemmat (kanit nim.) ovat naaraita ja tähänastisten kokemusten mukaan kuolleenasynnyttävää lajiketta. Tulevaisuus on osoittava, onko tämä ominaisuus primääristä, vaiko sekundääristä laatua, hoito-toimenpitein muutettavissa.

Esimerkillisen luotettava "Skotsinan (K)it(k)usähkön Joutokunta" on - vastatessaan kyselyihin, milloin sähköenergiaa jälleen ryhdytään jakamaan Pakanamäen asukkaille - osoittanut ei kuuluvansa niihin, jotka yhtenä päivänä lupaavat yhtä, toisena toista. Ei, vastaus on aina sama, varma, muuttumaton: "Ensi viikolla".

P.f.^{x)} Lehden ollessa aamuyöstä painoon menossa vahvistaa toimituskuntaa sähkökoneen suunnalta kuuluva selvä moottorin sätkätys: - Tämä todellinen tekniikkojen riemuvoitto pyyhkiköön pois kaikki lokatahrat mönttöörinemme niskoilta. Vakuuttakoon se meidän siinä, että tulevaisuudessakin mahd. vikojen syy on sysissä eikä sepissä.

YLEISÖLTÄ.

Haluaisin kuulla muidenkin "pakanoiden" mielipiteen seuraavasta asiasta: Kun nyt pimeän talven tullen työ-päivä pakostakin lyhenee, jää paljon vapaata aikaa. Että miten se olisi kulutettava? Meidän korsussa ei tätä ole tarvinnut miettiä, kun on kortit keksitty ja tilikin tulee 2 kertaa kuussa. Mutta joskus kyllästyttää koko peli ja tahtoisi muuta. Mutta en oikein tiedä sitten kun kirjoitakaan ei aina viitsi kirjoittaa eikä lukea "Lukemista Kaikille". Haluaisin kuulla mitä muut taumivat?

Hevosmies.

x) Post festum^{xx)}

xx) Juhlan jälkeen eli pikkutunneilla.

11

Tk. 6. p:nä pidetyssä Hakkapeliittain juhlassa kiintyi huomioni siihen tosiseikkaan, että komea ja tilaisuuteen sopiva Eino Leinon runo jätettiin ohjelmasta pois. Mikäli olen huomannut, on valtion omaisuuden luvaton hallussapito viime aikoina siinä määrin vähentynyt, että säkeen "Iske eestä Euroopan j.n.e." väärinkäsittämisestä taskin olisi ollut pelkoa. Luottaen kuitenkin täydellisesti juhlan järjestäjien tietoihin asiasta en voi näin ollen muuta kuin lausua ankarimman paheksumiseni k.o. ilmiön johdosta.

Einon ystävä.

=====

I L M O I T U K S I A .

=====

Palvelukseen halutaan.

Kunnollinen ja siivo henkilö, erinomaisen järjestysaitin, hiukan kirjojen ja riippulukkojen tuntemusta omaava, saa mieltä kiinnostavan toimen kirjojen järjestäjänä ja lukkoseppänä. Todistukset palkkavaatimuksineen (luontaisedut: ruoka ja lämpö sekä korvike kanttiinissa) jätettävä ennen hakijan loppua Skotsinan kunnalliskirjaston esimiehelle.

Julistamme täten
PIIRUSTUSKILPAILUN

puuvajan ja -C:n aikaansaamiseksi portaaseemme. Vajaan mahdolluttava 4,5 m³ kuivia halkoja; viimeainittuun, pienempään osastoon koko patterin miehistö (2 kerrallaan). Sekä riukuttä reikäistuinperiaate hyväksytään. Palkinnot: I palkinto: ei jaeta; II palkinto: ei jaeta; III palkinto: perintain muonatupakka; IV palkinto: lautain muonatupakka. Vastaukset t.l. toimitukseen siihen mennessä kun saadaan nauvoja. nimim. "Häpi ja hyöty"

VARATTU TILA.

Viransij. haet.

Löytyyk. niin hyväsyd. henk., joka polkup. käytt. vast. hal. ottaa tehtäväks. viransij:n sakklaud.ääressä sunnunt. iltap. 1-2 t. kantt:n pikkuh:ssa halutessani käyd. ruok. t. pih. Pelitait. ei tarp.

Sakk.turn.

Ilmoittaudun sopivaa korvausta vastaan puolestanne ko - mennuksille. Kääntykää ajoissa puoleeni t.l. konttorin välityksellä. Myös kaneja teurastetaan ja nyljetään tottuneesti.

Ent.ammusmies.

Seuraava terveyskeittoannos vaihdetaan tai myydän halvalla

"Ei vatsa siedä".

VAROITUS:

(Vain 9. ptrin miehille)

Ellei lehden seuraavaan toimitettavaksemme määrättyyn numeroon saavu runsaammin avustuksia kuin tällä kertaa, olemme pakotettuja täyttämään tyhjäksi jäävän tilan julkaisemalla nimiluettelon ja lyhyen elämäkerroston niistä, jotka eivät ole mitään lehteen kirjoittaneet.

Toimitus.